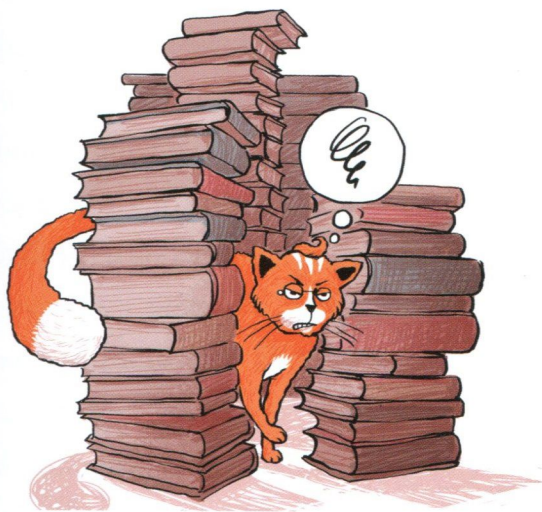


# PŘEPLNĚNÁ KNIHOVNA

Přerovnat knihovnu je věc nesnadná. Knihy nejsou balíčky s moukou, které stačí oprášit a seřadit na polici do zákrytu. Knihy se nedělí jen na hrubé, hladké a polohrubé. Název knihy může být matoucí, obálka plná příslibů, zkratka a dobře, David chtě nechtě musel každou knihu otevřít a kousek z ní přečíst. Teprve potom se mohl rozhodnout, kam ji v knihovně zařadí.



Vyhradil si na úklid knihovny celý víkend, ale ať přišla mamka do jeho pokoje ráno, v poledne či večer, vždy zastihla synka ve stejné poloze. Seděl se zkříženýma nohama uprostřed pokoje, kolem něj byly vyskládané komíny z knížek a police zely prázdnotou. A kluk si samozřejmě četl.

„Už to bude?“ zeptala se pokaždé ve dveřích.

## ŘAZENÍ PODLE VELIKOSTI

*BRITSKÉ KNIHOVNĚ, KTERÁ JE JEDNOU Z NEJVĚTŠÍCH KNIHOVEN SVĚTA, KAŽDÝ ROK PŘIBUDOU TŘI MILIONY KNIH A PRO NĚ JE POTŘEBA NACHYSTAT DVANÁCT KILOMETRŮ NOVÝCH POLIC. VĚTŠINA KNIH JE PROTO ULOŽENA POD ZEMÍ A ROZTRÍDĚNA PODLE VELIKOSTI, ABY SE MÍSTO CO NEJÚČELNĚJI VYUŽILO. KDYŽ SI ČTENÁŘ VE STUDOVNĚ KNIHU VYBERE, POŠLOU MU JI Z PODZEMNÍHO SKLADU NA PÁSECH.*





„Už brzo,“ odpověděl a nos z knihy nevytáhl.

„Mňau,“ ozval se zrzavý kocour Koniáš, který nespokojeně popocházel po pokoji. Všude byly odložené knihy, a tak si nemohl lehnout na svá oblíbená místa.

Jenže pak se blížila nedělní noc a bylo zle. Když David zjistil, že za oknem je tma, vyskočil a začal knihy horečně ládovat zpět. Ne podle autorů ani podle žánrů nebo edic. Cpal je dovnitř podle velikosti, aby se jich do polic vešlo co nejvíc. Jenže knihovna se bránila, odvracela a nespoupracovala. Chlapec si začal zoufat, že se mu do polic nevejdou ani ty knihy, které tam původně už byly. Jak má vyšetřit místo na knížku novou?

„Sakramentské knihy, hernajs dudy, oh my God, nemůžeš se, knihovno, taky trochu nafouknout?!“ sypal ze sebe, když se snažil odtláčit od sebe dvě knihy ve zcela zaplněné řadě. Chtěl mezi ně vložit další. Knihovna se maličko nafoukla, jako by opravdu chtěla pojmout nějakou knihu, ale pak se prudce smrštila. Knihy začaly vylétat ven jako střely. David se jen skrčil a kryl si hlavu.

Jak knihovna zuřila, otřásala se a dupala, začaly se řídit dolů i věci vyskládané úplně nahoře.

Mezi knihami se na cestu plavmo dolů vydaly i dvě sošky. David je

v poslední chvíli zachytil,

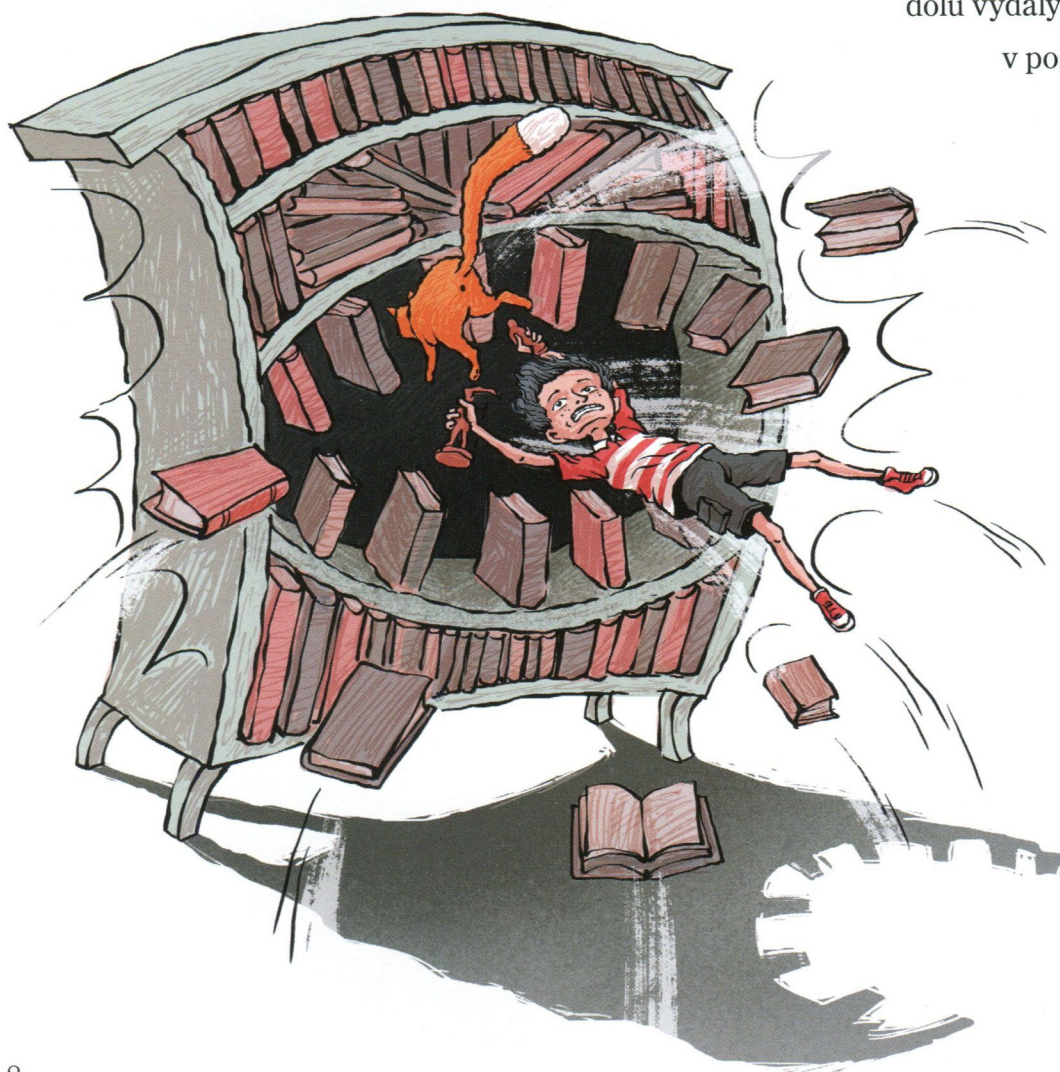
ale vtom nasadila knihovna zpětný chod a začala do sebe vše nasávat.

Knihy, kocoura

a nakonec

i samotného

Davidu.





# BOHOVÉ KNIH A KNIHOVEN

David se překvapeně ohlédl. Za ním byla jeho knihovna, všechny knihy srovnané, jen on se i s kocourem nějakým záhadným způsobem ocitl na druhé straně. Odložil sošky na zem a šel se podívat blíž. Škvírou nad knihami viděl svůj pokoj. Právě do něj vešla mamka a překvapeně se rozhlížela. Podle výrazu se divila, dokonce i otevřela ústa, ale nic nebylo slyšet.

„Mamiii,“ křičel co nejhlasitěji. „My jsme s Koniášem tadyyy!“

„Marná snaha,“ ozval se za ním nakřáplý hlas.

Připomínal ptačí skřehotání. „Spolkla tě knihovna.“

Když se chlapec otočil, uviděl vysokého muže s ptačí hlavou. Dlouhý štíhlý zobák měl černou barvu. Takový mají ibisové a takový měla i figurka boha Thovta na knihovně.

„Ty ses zvětšil?“ zeptal se David celkem zbytečně, protože to bylo jasné na první pohled.

„Já taky,“ usmál se kulaťoučký Číňan s dlouhými kníry, kterého si kluk do té doby nevšiml. Najednou si uvědomil, že vlastně neví, koho druhá soška zobrazovala.

„Ty jsi také bůh moudrosti a ochránce písarů?“

„Myslíš jako Thovt v Egyptě?“ usmál se a podrbal kocoura. „Přihořívá. Já jsem především ochránce knih a knihovníků. Jmenuji se Wen-čchang Wang. S Čínou se v historii písennictví nemůže měřit žádná jiná země, a proto jen zde najdeš knihovnického boha. Chceš být přece knihovník, Davide?“

## BŮH ČÍNSKÝCH KNIHOVNÍKŮ

ČÍŇŠTÍ PÍSAŘI PSALI NA POSLEDNÍ  
STRANU KNIH, KTERÉ OPISOVALI,  
PROSBU ADRESOVANOU BOHU  
WEN-ČCHANG WANGOVI.





„Chci,“ polkl na sucho.

„Tak by ses měl o knihovnách něco dozvědět,“ usmál se čínský bůh a upravil si korunu na hlavě. „Slyšel jsem, jak jsi mě volal, i když nechápu proč anglicky.“

„Protože čínsky, můj milý bratře, neumí,“ poplácal ho po rameni Thovt. „A s tou knihovnou to poněkud vymňoukl.“

Kocour Koniáš vyčítavě mňouknul na znamení souhlasu.

David si uvědomil, že při zápasu s knihovnou vykřiknul i *Oh, my God!* To přece teď říká každý. Mamka zase často říká *panebože* a knihovny ji nepolykají.

„A co mamka? Bude mě shánět.“

„Neboj, čas v knihovně běží po svém,“ uklidnil ho ptačí muž.



Handwritten symbols in a vertical column on the left side of the page, including a box, a question mark, a bird, a sun, and various abstract shapes.



# LABYRINT Z KNIH

Než se David zmohl na odpor, chytil ho Thovt pod ramenem a táhl ho do neznáma. Kráčeli podél vysokých regálů s knihami, ale chlapec už svazky nepoznával.

„Tohle už není moje knihovna,“ pípnul.

„Ale je,“ odpověděl egyptský bůh. „Za každou knihou jsou další knihy. Za každou knihovnou stojí další knihovny.“

„To přece není možné,“ odmítal David odkývat takovou pitominu. „Za mou knihovnou je zeď a za zdí kuchyň a za kuchyní byt souseda Machytky, který nemá rád knihy, zvířata ani lidi.“ Starý muž ze sousedního bytu byl nahluchlý a celý den měl nahlas puštěnou televizi, takže o něm David i jeho maminka neustále věděli. Nepřipadalo v úvahu, že by teď procházeli Machytkovým bytem.

Chlapec si mohl vykroutit hlavu, ale k nejvyšším policím nedohlédl. Vypadalo to, že knihovny se ve výšce o sebe opírají jako koruny stromů nebo klenby gotických katedrál.

Nesourodá trojice se vzdalovala a na kocoura zapomněla. Koniáš váhal. Posadil se a nespokojeně kolem sebe mrskal huňatým ocasem. Nechtělo se mu odcházet od jejich knihovny. Tady byl doma. Tedy z druhé strany Davidovy knihovny byl doma.

## POSVÁTNÉ KOČKY

SOUŽITÍ LIDÍ A KOČEK JE SPOJENO SE ZEMĚDĚLSTVÍM. KDYŽ LIDÉ ZAČALI PĚSTOVAT OBILÍ, OCHOČILI SI A OBLÍBILI KOČKY, KTERÉ LOVILY MYŠI A DALŠÍ HLODAVCE. VE STAROVĚKÉM EGYPTĚ KOČKY ŽILY I V DOMÁCNOSTECH A TĚŠILY SE MIMOŘÁDNÉ ÚCTĚ. KDYŽ KOČKA UHYNULA, JEJÍ MAJITELÉ PO NÍ TRUCHLILI A NA ZNAMENÍ SMUTKU SI OHOLILI OBOČÍ. MRTVOU KOČKU PAK ČASTO NECHALI MUMIFIKOVAT.

PROTOŽE KOČKY BYLY VZÁCNÉ, BYLO PŘÍSNĚ ZAKÁZÁNO JE VYVÁŽET ZA HRANICE EGYPTSKÉ ŘÍŠE.

POSLEDNÍ DOBOU MÁ TAKOVÝ SKELNÝ POHLED.

?





Lehával na policích a zády se opíral o knižní hřbety. Někdy se natáhl jak dlouhý tak široký na vyrovnaných knihách. Nebo se vyškrábal až úplně nahoru. Pod stropem si pak jazykem upravoval srst a po očku pozoroval, jak si klučina čte. Koniáš oceňoval, že čtení neprovázejí žádné prudké pohyby. Lidé se při čtení pohybují pomalu. Dokonce zvládnou současně číst a drbat kocoura za ušima. V leckteré knize z Davidovy knihovny byl založený zrzavý kočičí chlup.

Jak kocour osaměl, zbystrily se mu smysly. Mohl by packou odpřísáhnout, že slyší, jak staré knihy v hloubi knihovny vibrují. Jako masožravé rostliny, které cítí kořist. Třeba se David zase brzy vrátí! Koniáš se naposledy ohlédl po jejich knihovně a vyrazil za svým pánem. Jenže uběhl sotva pár metrů a zahlédl myší ocásek. Byl to jen mžik, než myš zmizela v šeru, ale kocour měl na takové nezvané návštěvníky nos. Myši nemají u knih co pohledávat!

Zatímco David odcházel se dvěma podivnými božstvy do nitra knihovnického labyrintu, kocour se pustil za hlodavcem.

VYPADALO TO, ŽE KNIHOVNY SE VE VÝŠCE  
O SEBE OPÍRAJÍ JAKO KORUNY STROMŮ  
NEBO KLENBY GOTICKÝCH KATEDRÁL.





# DŮM SVITKŮ

JSEM SEŠAT, BOHYŇ PÍŠMA. ZAVEDEME TĚ DO STAROVĚKÉHO EGYPTA.

JSEM THOVT, PÁN SPISŮ A KNIH, OCHRÁNCE PÍSAŘŮ, POMOCNÍK ČTENÁŘŮ A SOUDCE VŠECH BOHŮ.

3000 LET PŘED NAŠÍM LETOPOČTEM

NA ZDI CHRÁMŮ SE PSALO HIEROGLYFY.

VYRÝT ČI NAMALOVAT JEDNOTLIVÉ ZNAKY BYLO PONĚKUD ÚNAVNÉ.

UF!

2000 LET PŘED NAŠÍM LETOPOČTEM

Z PAPYRU EGYPTĀNÉ SPLĚTALI LANA, KOŠE I CELÉ ČLUNY, TKALI Z NĚJ PLACHTY A ROHOŽE.

AŽ KONEČNĚ NĚKOHU NAPADLO VYROBIT Z NĚJ KANINU TAK JEMNOU, ŽE SE NA NI DALO PSÁT.

ŠTĚTEČEK Z RÁKOSU MUSEL PÍSAŘ ROZŽVÝKAT, ABY DOBRĚ NASÁL INKOUST.

NA PAPYRUS SE PSALO ZJEDNODUŠENÝM HIERATICKÝM PÍŠMEM.

PAPYROVÉ SVITKY BYLY AŽ TŘI METRY DLOUHÉ.

POPSANÝ SVITEK SE UCHOVÁVAL V POUZDRU, PAK SE UKLÁDAL DO DŽBÁNŮ ČI SKŘÍNEK.

BYLO PROZÍRAVÉ PŘIPEVNIT KE SVITKŮM ŠTÍTEK S INFORMACÍ, CO JE UVNITŘ NAPSANÉ.

JINAK BY SE KŘEHKÉ SVITKY MUSELY NEUSTÁLE ROZVINOVAT.

800 LET PŘED NAŠÍM LETOPOČTEM

ZAPIŠ, KOLIK PENĚZ JSME UTRŽILI ZA PRODEJ OLEJE.

POSLEDNÍ VZNIKLO DÉMOTICKÉ PÍŠMO, KTERÝM PSALI OBCHODNÍCI, UČITELÉ I UČENCI.

HIERATICKÉ PÍŠMO POTOM POUŽÍVALI JEN KNĚŽÍ V CHRÁMECH.

KNIHOVNY BYLY NAZÝVÁNY DOMY SVITKŮ.

TAKOVOU MÍSTNOST MĚLY TŘEBA CHRÁMY.

SVITKY SE TAKÉ UKLÁDALY V BLÍZKOSTI PÍSAŘSKÝCH DÍLEN.

